

AGNUS, JA NIE UMIEM BYĆ SAMA PROSZĘ PANA

JA NIE UMIEM BYĆ SAMA - AGNUS

Ja nie umiem być sama proszę pana
Ja po prostu nie potrafię i już
Bo ja muszę być wciąż adorowana
I nie umiem być sama, no cóż

Ref. Ja nie umiem, nie umiem, nie umiem,
nie potrafię być sama, no cóż
a może Pan mnie w końcu zrozumie
i przytuli i pogłaszczę i już

Ja nie umiem być sama proszę Pana
I bez kogoś w ramionach ani rusz
A więc przyszła właśnie kolej na Pana
No niech pan wręczy mi bukietek białych róż

Ref. Ja nie umiem, nie umiem, nie umiem,
nie potrafię być sama, no cóż
a może Pan mnie w końcu zrozumie
i przytuli i pogłaszczę i już

Ja nie umiem być sama proszę pana
Ja po prostu nie umiem i już
Ja już taką mam naturę proszę pana
Pan odchodzi? Proszę pana! Ach, no cóż...

Ref. Ja nie umiem, nie umiem, nie umiem,
nie potrafię być sama, no cóż
a może Pan mnie w końcu zrozumie
i przytuli i pogłaszczę i już

sł: Zbigniew Kozuła
muz. Robert Biaduń

Utwór wydany przez Wydawnictwo Muzyczne FOLK na debiutanckiej płycie AGNUS - "Właśnie"